

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.12.2021
COM(2021) 761 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Meddelelse om bedre arbejdsvilkår med henblik på et stærkere socialt Europa -
udnyttelse af alle digitaliseringens fordele for fremtidens arbejde**

1. Indledning

Digitaliseringen muliggør innovative tjenesteydelser, nye forretningsmodeller og nye former for arbejdstilrettelæggelse. Digitaliseringen er stimuleret af store mængder data og stærke teknologier såsom kunstig intelligens (AI) og forbinder verden, fremmer internationalt samarbejde og strømliner den måde, hvorpå organisationer opererer og arbejdstagere ledes.

Nye teknologier giver mulighed for automatisering af en stor del af det daglige administrative arbejde og gentagne opgaver, som arbejdstagerne plejede at bruge timer på, og gør det muligt for dem at fokusere på mere kreativt, analytisk og strategisk arbejde, der kan give deres organisation en konkurrencefordel. Digitaliseringen gør telearbejde og hybridt arbejde til en brugbar mulighed for et stigende antal virksomheder og muliggør en mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdet og en forbedret produktivitet, samtidig med at den bidrager til EU's grønne forpligtelser. Digitale arbejdsplatforme kan effektivt matche udbud og efterspørgsel efter arbejdskraft og skaber muligheder for kunder, arbejdstagere og selvstændige.

Ud over disse muligheder indebærer den digitale omstilling også udfordringer. Arbejdsvilkårene i EU er blandt de bedste i verden. Minimumskrav til arbejdstid, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, social beskyttelse og ligebehandling af alle (herunder lige løn til mænd og kvinder) er alle en del af den europæiske sociale model. Digitaliseringens fremkomst påvirker imidlertid arbejdsmarkederne på måder, der sætter spørgsmålstegn ved denne model. Nye former for arbejdstilrettelæggelse fører ikke automatisk til kvalitetsjob.

De principper, der understøtter vores europæiske sociale markedsøkonomi, bør derfor ikke tages for givet og bør beskyttes. Nogle mennesker stilles i stigende grad dårligt, herunder mange, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, som opererer under usikre arbejdsvilkår. Nye måder at tilrettelægge arbejdet på, som f.eks. platformsarbejde, gør det mere kompliceret at klassificere personer korrekt som enten arbejdstagere eller selvstændige. Dette medfører situationer, hvor nogle mennesker uretmæssigt fratages adgang til rettigheder og den beskyttelse, der er forbundet med en status som arbejdstager. Andre har ikke den reelle autonomi, der er forbundet med en status som selvstændig. Eftersom algoritmiske værktøjer bliver stadig mere udbredte i arbejdslivet, opstår der i stigende grad spørgsmål vedrørende overvågning, brugen af data, lighed og forskelsbehandling (f.eks. kønsbias i udformningen af algoritmiske værktøjer) og anvendelsen af algoritmisk styring.

I overensstemmelse med Ursula von der Leyens tilsagn¹ foreslår Kommissionen en række foranstaltninger, der har til formål at forbedre arbejdsvilkårene for platformsarbejde.

På det sociale topmøde i Porto i maj 2021 fornyede EU's ledere deres tilsagn om at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder i praksis. Pakken om platformsarbejde er sammen med Kommissionens initiativer om kunstig intelligens² og

¹ Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2019-2024. "En mere ambitiøs Union - Min dagsorden for Europa." Tilgængelig [online](#).

² COM(2021) 206 final. Tilgængelig [online](#).

digitale færdigheder³ et centralt element i vores vision for et socialt Europa i den digitale tidsalder⁴. Denne vision er nedfældet i den europæiske søjle for sociale rettigheder og den tilhørende handlingsplan. Visionen vedrører en fremtid, hvor den digitale økonomi udvikler sig bæredygtigt og lever op til de mange løfter, den giver, og hvor nye forretningsmodeller skaber flere og bedre job og opretholder høje sociale standarder.

2. Platformsarbejde — Hvorfor vi er nødt til at handle

Platformsarbejde repræsenterer en arbejdsverden i konstant udvikling. Det gør det muligt for mange mennesker at tjene til livets ophold eller supplere deres indkomst, herunder mennesker, der ellers har vanskeligt ved at få adgang til arbejdsmarkedet, som f.eks. lavtlønnede, kvinder, unge, personer med handicap, migranter eller personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund. Det skaber muligheder for at opbygge eller udvide et kundegrundlag, nogle gange på tværs af grænserne. Platformsarbejde giver virksomhederne en meget bredere adgang til forbrugere, muligheder for at diversificere deres indtægter og udvikle nye forretningsområder og hjælper dem dermed med at vokse. For forbrugerne betyder det bedre adgang til produkter og tjenesteydelser, der ellers ville være vanskelige at tilgå, samt adgang til et nyt og mere varieret udvalg af tjenesteydelser.

Den digitale platformsøkonomi er i hurtig vækst. Mellem 2016 og 2020 blev dens indtægter næsten femdoblet fra anslået 3 mia. EUR til omkring 14 mia. EUR⁵. Indtægterne kan være endnu højere, og et andet studie anslår dem til 20,3 mia. EUR⁶. I dag arbejder over 28 millioner mennesker i EU via digitale arbejdsplatforme. Dette tal forventes i 2025 at nå op på 43 millioner.

Platformsarbejde er langt fra homogent Digitale arbejdsplatforme opererer inden for en lang række økonomiske sektorer: fra de mest synlige "tjenesteydelser på stedet", som f.eks. kørselstjenester, levering eller husligt arbejde, til mikroopgaver som AI-træning eller dataindkodning og til højt kvalificerede kreative eller specialiserede job, som f.eks. arkitekturdesign, oversættelse eller IT-udvikling. Digitale arbejdsplatforme tilrettelægger også arbejdet på forskellige måder, der giver varierende grader af autonomi og uafhængighed til de personer, der arbejder via platformene. For nogle mennesker er platformsarbejde deres primære aktivitet, mens det for andre er en kilde til ekstra indkomst. For at alle disse mennesker kan få mest muligt ud af de nye muligheder, der er forbundet med platformsarbejde, er det afgørende, at digitale arbejdsplatforme i hele EU opererer inden for en klar retlig ramme.

Den seneste udvikling inden for platformsøkonomien har dog også medført nye udfordringer for dem, der arbejder via platformene. Disse kan spænde fra manglende

³ Den europæiske dagsorden for færdigheder. Tilgængelig [online](#).

⁴ Kommissionens arbejde som opfølgning på Europa-Parlamentets rapport om retten til at være offline er også en del af denne vision — Europa-Parlamentets beslutning af 21. januar 2021 med henstillinger til Kommissionen om retten til at være offline (2019/2181(INL)). Tilgængelig [online](#).

⁵ De Groen W., Kilhoffer Z., Westhoff L., Postica D. og Shamsfakhr F. (2021). Digital Labour Platforms in the EU: Mapping and Business Models. studie udarbejdet af CEPS for GD EMPL under servicekontakt VC/2020/0360. Tilgængelig [online](#). Baseret på en mindre undergruppe af 52 observationer end den samlede database med 516 platforme.

⁶ PPMI (2021). Studie til støtte for konsekvensanalysen af et EU-initiativ om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde. Tilgængelig [online](#).

gennemsigtighed og forudsigelighed i kontraktlige ordninger til sundheds- og sikkerhedsmæssige udfordringer, fejlklassificering af beskæftigelsesstatus eller utilstrækkelig adgang til social beskyttelse.

Der er behov for større klarhed med hensyn til beskæftigelsesstatus for personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme. Ni ud af ti aktive digitale arbejdsplatforme i EU skønnes i øjeblikket at klassificere personer, der arbejder via dem, som selvstændige. Mange af disse personer har reel autonomi i deres arbejde og værdsætter den fleksibilitet og lette adgang til kunder, som digitale arbejdsplatforme giver. Andre oplever imidlertid, at de står i et underordningsforhold til, og i varierende grad er underlagt kontrol fra, de digitale arbejdsplatforme, de arbejder via, f.eks. med hensyn til lønniveauer, tilrettelæggelse af arbejdstiden og andre aspekter af deres arbejdsvilkår. I disse tilfælde er det ikke altid klart, om deres beskæftigelsesstatus er fastlagt korrekt. Beskæftigelsesstatus bør baseres på de faktiske omstændigheder, der kendetegner forholdet, uanset om der foreligger en skriftlig kontrakt eller dennes vilkår og betingelser. Beskæftigelsesstatus har konsekvenser for, hvilke forpligtelser der påhviler de digitale arbejdsplatforme, og hvilke rettigheder der bør indrømmes personer, der arbejder via dem. Folks præferencer med hensyn til den ønskede grad af autonomi, fleksibilitet og beskyttelse kan variere. Det er derfor vigtigt, at de har retssikkerhed med hensyn til deres status, for at gøre det muligt for dem at træffe bevidste og frivillige valg.

Anvendelsen af "algoritmisk styringspraksis" på digitale arbejdsplatforme medfører særlige udfordringer. "Algoritmisk styring" henviser til brugen af algoritmer, dvs. automatiserede systemer, der understøtter eller endda erstatter ledelsesfunktioner såsom at overvåge og evaluere arbejdet. Algoritmisk styring er ikke begrænset til platformsøkonomien. Automatiserede systemer anvendes på et stigende antal måder på arbejdsmarkedet i bredere forstand — fra den meget grundlæggende overvågning af arbejdsplaner, vagter og arbejdstid til mere komplekse anvendelser, der indebærer opgavefordeling og lønberegning.

For digitale arbejdsplatforme er algoritmisk styring tydeligvis en integreret del af deres forretningsmodel og kan have en betydelig indvirkning på arbejdsvilkårene. Endvidere kan det skjule et underordningsforhold bag en påstand om manglende menneskelig overvågning. En person kan angiveligt være selvstændig og dermed mangle adgang til de rettigheder, der er forbundet med en status som arbejdstager, mens den kontrol, der udøves gennem algoritmerne, i virkeligheden fratager dem den autonomi, som en reel selvstændig har. Selv i situationer, hvor beskæftigelsesstatus er korrekt klassificeret, kan algoritmer spille en afgørende rolle med hensyn til adgangen til opgaver og dermed indtægtsniveauet for den reelt selvstændige. Den tætte forbindelse mellem algoritmisk styring og arbejdsvilkårene for platformsarbejde kræver en øjeblikkelig og målrettet politisk reaktion.

Problemer vedrørende håndhævelse, sporbarhed og gennemsigtighed, herunder i situationer, hvor flere lande er involveret, kan bidrage til dårlige arbejdsvilkår og utilstrækkelig adgang til social beskyttelse. Nationale myndigheder har vanskeligt ved at få adgang til data om digitale arbejdsplatforme og personer, der arbejder via dem, f.eks. antallet af personer, der udfører platformsarbejde regelmæssigt, deres kontraktmæssige eller beskæftigelsesmæssige status eller digitale arbejdsplatformes vilkår og betingelser. Problemet med sporbarhed er særlig relevant, når digitale arbejdsplatforme opererer i flere medlemsstater, hvilket skaber uklarhed om, hvor der udføres platformsarbejde og af hvem.

Kollektive forhandlinger og kollektive aftaler er afgørende for at forbedre arbejdsvilkårene. Den sociale dialog i forbindelse med platformsarbejde er dog fortsat meget begrænset. Den måde, hvorpå platformsarbejde udføres, begrænser i et vist omfang de praktiske muligheder for kollektiv repræsentation og organisering. Der er ofte ingen fysisk arbejdsplads, hvilket betyder, at personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, sjældent interagerer med hinanden eller i det mindste ikke på en organiseret måde. Ofte kender de ikke en gang deres kolleger på en given platform eller ved ikke, hvordan de kan kontakte dem. For selvstændige udgør den nuværende fortolkning af EU's konkurrencelovgivning en yderligere hindring for kollektive overenskomstforhandlinger. Artikel 101, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forbyder aftaler mellem virksomheder, der begrænser konkurrencen. Selvstændige betragtes typisk som "virksomheder" i EU's konkurrencelovgivning, hvilket i praksis betyder, at personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, sædvanligvis ikke kan forhandle kollektivt for at forbedre deres arbejdsvilkår uden at risikere at overtræde EU's konkurrencelovgivning.

Kommissionen begynder ikke på bar bund i sine bestræbelser på at tackle disse udfordringer. Der findes allerede forskellige eksisterende og foreslåede retsakter på europæisk plan, der er af stor relevans for platformsarbejde. Dette omfatter hele EU's arbejdsret og lovgivning om ligebehandling samt instrumenter vedrørende det indre marked, såsom databeskyttelsesforordningen⁷, der sikrer en stærk beskyttelse af personoplysninger i hele Unionen, forordningen om platforme og virksomheder⁸ og den foreslåede forordning om kunstig intelligens. De specifikke udfordringer, der er skitseret ovenfor, kræver imidlertid yderligere målrettede tiltag.

De europæiske medlovgivere erkender, at der er behov for handling på EU-plan. Europa-Parlamentet har efterspurgt en ambitiøs EU-tilgang til håndtering af udfordringerne i forbindelse med platformsarbejde. Det har vedtaget en initiativbetænkning⁹, hvori det efterspørger stærke foranstaltninger til håndtering af risikoen for fejlklassificering af beskæftigelsesstatus og til tackling af udfordringerne i forbindelse med algoritmisk styring af platformsarbejde. Medlemsstaterne¹⁰ erkender også, at det er nødvendigt med større retssikkerhed for personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, med hensyn til deres rettigheder og forpligtelser, og peger på deres uklare beskæftigelsesstatus som et centralt problem. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹ og Regionsudvalget¹² har også opfordret til, at der iværksættes specifikke tiltag vedrørende platformsarbejde.

Kommissionen har lyttet til arbejdsmarkedets parter og relevante interessenter. Fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer er generelt enige i de overordnede mål, som Kommissionen har opstillet, og i, at der er behov for at tackle dem.

⁷ Forordning (EU) 2016/679. Tilgængelig [online](#).

⁸ Forordning (EU) 2019/1150. Tilgængelig [online](#).

⁹ Europa-Parlamentets beslutning om rimelige arbejdsvilkår, rettigheder og social beskyttelse for platformsarbejdere – nye beskæftigelsesformer, der er knyttet til den digitale udvikling. [2019/2186\(INI\)](#). Tilgængelig [online](#).

¹⁰ Debat om platformsarbejde i Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik den 3. december 2020. De vigtigste resultater er tilgængelige [online](#).

¹¹ EØSU's udtalelse: Rimelige arbejdsforhold i platformøkonomien (sonderende udtalelse på anmodning af det tyske rådsformandskab). Tilgængelig [online](#).

¹² Regionsudvalgets udtalelse: Platformsarbejde – lokale og regionale lovmæssige udfordringer. Tilgængelig [online](#).

Arbejdstagerrepræsentanter har krævet ambitiøse foranstaltninger til tackling af fejlklassificering og ønsker at kunne indlede en social dialog om spørgsmål vedrørende algoritmisk styring. Erhvervssammenslutninger har advaret mod standardforanstaltninger og understreget behovet for at bygge videre på eksisterende og kommende EU-initiativer. Kommissionen har også gennemført omfattende drøftelser med de parter, der er mest direkte involveret i platformsøkonomien — dvs. de digitale arbejdsplatforme og de personer, der arbejder via dem. De digitale arbejdsplatforme har efterlyst klarere regler og en befordrende ramme, der kan sikre retfærdighed uden at spænde ben for innovation og jobskabelse. Folk, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, har fremhævet, at de påskønner den fleksibilitet og de muligheder, som platformsarbejde giver, men anmoder samtidig om, at deres sociale rettigheder respekteres og styrkes.

De foranstaltninger, der foreslås i denne pakke, afspejler de ovennævnte analyser og drøftelser. De omfatter:

- **et forslag til direktiv** om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde
- **et udkast til retningslinjer** for anvendelsen af EU's konkurrencelovgivning på kollektive aftaler med hensyn til arbejdsvilkårene for soloselvstændige, der omfatter personer, som arbejder via digitale arbejdsplatforme
- **opfordringer til nationale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og alle relevante interessenter om at træffe nye foranstaltninger som skitseret nedenfor** for at opnå bedre arbejdsvilkår for dem, der arbejder via digitale arbejdsplatforme.

Kommissionen foreslår en række stærke redskaber til forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde, herunder med henblik på at støtte forudsætningerne for bæredygtig vækst af digitale arbejdsplatforme i Den Europæiske Union. **Det foreslåede direktiv indeholder foranstaltninger til at håndtere risikoen for fejlklassificering af beskæftigelsesstatus i forbindelse med platformsarbejde.** Det behandler udfordringerne ved algoritmisk styring inden for platformsarbejde samt udfordringerne vedrørende gennemsigtighed og sporbarhed. **Udkastet til retningslinjer har til formål at sikre, at konkurrencelovgivningen ikke står i vejen for kollektive forhandlinger om løn og andre aspekter af arbejdsvilkårene for soloselvstændige i en svag position.**

Handling på EU-plan skal suppleres af andre relevante aktører. Kommissionen vil støtte og overvåge gennemførelsen af direktivet og sikre, at det anvendes og håndhæves korrekt af medlemsstaterne. Der er imidlertid behov for yderligere foranstaltninger for at fremme retfærdighed inden for platformsarbejde. Kommissionen opfordrer derfor i denne meddelelse medlemsstater, digitale arbejdsplatforme og arbejdsmarkedets parter til at arbejde sammen om yderligere at styrke og supplere forslagene til direktiv og retningslinjer.

3. EU-tiltag vedrørende platformsarbejde — Hvad betyder det for dem, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, at blive omklassificeret som arbejdstagere?

Ud af de 28 mio. personer, der skønnes at arbejde via digitale arbejdsplatforme, er de fleste reelt selvstændige. Der kan imidlertid være op til 5,5 mio. personer, der er

"falske" selvstændige¹³. Det betyder, at selvom de er beskrevet som selvstændige i den kontrakt, som de har indgået med den digitale arbejdsplatform, som de arbejder via, er de reelt underlagt kontrol og tilsyn, hvilket er kendetegnende for en status som "arbejdstager". Disse personer kan befinde sig i en særlig usikker situation. Hvis de ønsker at anfægte deres beskæftigelsesstatus, er de nødt til at gå rettens vej og bevise, at beskrivelsen af deres status i kontrakten er forkert. Det er ikke en nem opgave, og det kræver tid og penge og er især udfordrende for personer, der befinder sig i en svag stilling på arbejdsmarkedet, som f.eks. lavtlønnede, unge arbejdstagere eller personer med migrantbaggrund. Der har indtil videre været mere end 100 retsafgørelser og 15 administrative afgørelser, som omhandler beskæftigelsesstatus for personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme¹⁴. I de fleste tilfælde har afgørelserne bekræftet, at personerne var fejlklassificeret som selvstændige og faktisk burde betragtes som arbejdstagere¹⁵.

Beskæftigelsesstatus giver adgang til eksisterende arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder. Fejlklassificeringen af falske selvstændige forhindrer disse personer i at nyde de rettigheder, de ville have adgang til som arbejdstagere. Disse rettigheder omfatter retten til mindsteløn, hvor en sådan findes, kollektive forhandling, arbejdstidsbestemmelser, beskyttelse af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, lige løn til mænd og kvinder og retten til betalt ferie samt forbedret adgang til social beskyttelse mod arbejdsulykker, arbejdsløshed, sygdom og alderdom. Fejlklassificering er ikke kun uretfærdigt for de berørte arbejdstagere, det kan også have negative konsekvenser for samfundet som helhed.

En af de centrale bestemmelser i forslaget til direktiv er derfor en afkræftelig formodning om et ansættelsesforhold. Formodningen gælder for alle digitale arbejdsplatforme, der udøver kontrol over de personer, der arbejder via dem. Forslaget indeholder en række kriterier for en sådan kontrol og den hermed forbundne underordning og giver større retssikkerhed på EU-plan. Forslaget omfatter forpligtelser for medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger med henblik på at sikre, at formodningen er effektiv, kan håndhæves og afkræftes. **Det anslås, at mellem 1,7 mio. og 4,1 mio. ud af de 5,5 mio. personer, der er i risiko for fejlklassificering, som et resultat af det foreslåede direktiv, vil kunne omklassificeres som arbejdstagere og dermed få adgang til forskellige former for arbejdsretlig beskyttelse og nyde godt af bedre beskyttelse mod sociale risici** (se boksen nedenfor). Kontraktvilkårene for dem, som ikke omklassificeres, vil kunne ændres, så de kendetegner en status som reel selvstændig.

En korrekt klassificering af beskæftigelsesstatus kræver bedre information om gældende regler og forpligtelser. Personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, er ofte uvidende om deres rettigheder og forpligtelser, f.eks. inden for arbejdsret, social sikring og beskatning. Digitale arbejdsplatforme har udtrykt utilfredshed med den lovgivningsmæssige usikkerhed og manglende gennemsigthed i forhold til gældende nationale regler.

¹³ SWD(2021)396. Konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til direktiv om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde, afsnit 2.1 og bilag 5.

¹⁴ Disse blev truffet i BE, DE, DK, ES, FI, FR, IE, IT, NL og SE. — Europæisk ekspertisecenter inden for arbejdsret, beskæftigelse og arbejdsmarkedspolitik (ECE). "Case Law on the Classification of Platform Workers: Cross-European Comparative Analysis and Tentative Conclusions", maj 2021. Tilgængelig [online](#).

¹⁵ SWD(2021)396. Konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til direktiv om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde, bilag 10.

Medlemsstaterne har de bedste forudsætninger for at sikre klarhed og gennemsigtighed i forhold til de regler, de fastsætter.

Med henblik på at supplere de foranstaltninger, der foreslås i direktivet, **opfordrer Kommissionen medlemsstaterne** til at:

- yde rådgivning og vejledning til personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, om forpligtelser vedrørende skatteforhold, social sikring og/eller arbejdsretlige forpligtelser i forbindelse med deres platformsaktivitet
- oprette særlige informationskanaler, som f.eks. informationswebsteder og hotlines, med henblik på at yde denne rådgivning
- sikre øget gennemsigtighed for de digitale arbejdsplatforme, der er aktive på medlemsstaternes område, hvad angår de nationale regler for klassificering af beskæftigelsesstatus
- lette udviklingen af små og mellemstore digitale arbejdsplatforme, f.eks. ved at stille adgangsskabeloner til rådighed, herunder relevante og tilstrækkeligt omfattende oplysninger om den gældende retlige ramme.

Personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, vil også drage fordel af den nye beskyttelse mod faldgruberne i forbindelse med algoritmisk styring. Den manglende autonomi og den overvågning, som algoritmisk styring tilskynder til inden for platformsarbejde, kan have negative konsekvenser for arbejdsvilkårene for de personer, der er underlagt denne styringsform, f.eks. med hensyn til psykosocial stress (da personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, kan føle sig konstant overvåget og evalueret uden tilstrækkelig begrundelse), risikoen for ulykker (da algoritmer kan tilskynde til potentielt farlig adfærd, f.eks. ved at tilbyde bonusser til hurtigere leverancer), og adgang til opgaver. Digitale arbejdsplatforme bidrager til disse udfordringer gennem deres vilkår og betingelser, der ensidigt kan regulere løn, arbejdstid, tvistbilæggelse, kundeserviceetikette m.m., samtidig med at de anvender teknologiske midler til at overvåge, evaluere og disciplinere folks arbejde. Dette fører til en uklar ansvarsfordeling og manglende klagemekanismer vedrørende beslutninger, der sommetider er uforståelige og uansvarlige, f.eks. vedrørende arbejdsrelaterede sanktioner og kontraktopsigelser.

Det foreslåede direktiv fastsætter en række nye rettigheder vedrørende algoritmisk styring. Disse vil sikre, at arbejdstagerne, deres repræsentanter og arbejdstilsynene oplyses bedre om anvendelsen af automatiske overvågnings- og beslutningssystemer og deres indvirkning på arbejdsvilkårene. De vil kunne gøre brug af konkrete procedurer og retsmidler, når de står over for væsentlige beslutninger, der er forbundet med anvendelsen af sådanne systemer (som f.eks. afslutning eller suspendering af konti eller afgørelser med lignende virkninger). Forslaget opfordrer også digitale arbejdsplatforme til at rådføre sig med arbejdstagernes repræsentanter om betydelige ændringer i arbejdets tilrettelæggelse i forbindelse med indførelse eller brug af algoritmer. Disse foranstaltninger vil præcisere og supplere den beskyttelse af personoplysninger, der allerede er sikret gennem databeskyttelsesforordningen, samt supplere tiltagene i den foreslåede forordning om kunstig intelligens (AI) både med henblik på at øge tilgængeligheden af oplysninger om de automatiserede systemer, som de eventuelt er underlagt, og beskytte dem mod risikoen for

forskelsbehandling og forudindtagethed vel vidende, at algoritmisk styring gradvis spreder sig til andre områder end platformsarbejde.

Arbejdsmarkedets parter spiller en vigtig rolle. Kommissionen vil støtte den sociale dialog inden for platformsarbejde gennem kapacitetsopbyggende aktiviteter for arbejdsmarkedets parter, således at de kan indlede en social dialog om algoritmisk styring på baggrund af de nye informations- og høringsrettigheder, der foreslås i direktivet. Platformsarbejde er kendetegnet ved manglen på en fælles arbejdsplads, hvor arbejdstagerne kan lære hinanden at kende og kommunikere med hinanden og med deres repræsentanter. Det foreslåede direktiv vil derfor kræve, at digitale arbejdsplatforme etablerer digitale kommunikationskanaler i overensstemmelse med deres arbejdstilrettelæggelse, hvor folk der udfører platformsarbejde, kan udveksle erfaringer og kontaktes af deres repræsentanter.

Kommissionen opfordrer også:

- medlemsstaterne til at støtte arbejdsmarkedets parter i deres arbejde med at nå ud til og repræsentere personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, i overensstemmelse med national praksis og traditioner samt arbejdsmarkedsparternes autonomi
- digitale arbejdsplatforme til at fremme social dialog ved aktivt at støtte den kollektive repræsentation af personer, der arbejder via dem.

Da algoritmer yderligere former arbejdet uden for digitale arbejdsplatforme, og den teknologiske udvikling tager fart, vil Kommissionen fortsat overvåge situationen og om nødvendigt overveje yderligere tiltag. Det er naturligt som det første skridt at tackle algoritmisk styring inden for platformsarbejde. Det er en integreret del af de digitale arbejdsplatformes forretningsmodel og spiller en central rolle for arbejdsvilkårene for de personer, der arbejder via platformene. Samtidig medfører de forskellige måder, som algoritmisk styring anvendes på i en bredere beskæftigelsesammenhæng, udfordringer, der rækker ud over de særlige forhold for platformsarbejde. Kommissionen vil derfor fortsætte med at analysere udviklingen og holde øje med et potentielt fremtidigt behov for at regulere brugen af algoritmer i arbejdslivet mere generelt.

Direktivets indvirkning på platformsarbejdere - Hvordan fungerer de nye rettigheder i praksis?

I de tilfælde, hvor tilrettelæggelsen af arbejdet via en platform altid opfylder to af kriterierne i direktivet, formodes de personer, der arbejder via denne platform, at være arbejdstagere. Platformen forventes derefter at gøre det muligt for dem at nyde de gældende rettigheder, der følger med denne beskæftigelsesstatus. Medlemsstaterne vil skulle indføre klare procedurer for at sikre, at dette er tilfældet. Derudover vil offentlige myndigheder, som f.eks. arbejdstilsynene eller institutioner, der beskæftiger sig med social beskyttelse, kunne forlade sig på og håndhæve formodningen.

Den omklassificerede arbejdstager vil få adgang til alle de rettigheder, som arbejdstagere er garanteret, f.eks. som minimum den nationale eller sektorspecifikke mindsteløn, hvor en sådan findes, retten til garanteret hviletid, betalt ferie og beskyttelse af sikkerhed og sundhed. Den adgang til social beskyttelse, der er garanteret af arbejdstagerstatus, omfatter støtte i tilfælde af arbejdsløshed, sygdom og sundhedspleje, barsels- og forældreorlov, invaliditet,

alderdom og ydelser til efterladte samt ydelser i forbindelse med arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Platformsarbejdere vil derfor kunne forlade sig på et socialt sikkerhedsnet, hvis der opstår behov herfor.

Platformsarbejdere vil også opnå nye eller mere specifikke rettigheder med hensyn til algoritmisk styring. De vil få større indsigt i, hvordan opgaverne fordeles og priserne fastsættes, og det vil blive lettere for dem at sætte spørgsmålstejn ved de automatiske beslutninger, der træffes af algoritmer, samt opnå en løsning, hvis der opstår problemer. Ændringer i den måde, hvorpå algoritmer påvirker arbejdets tilrettelæggelse, vil være mere gennemsigtige. Regler, der sikrer, at personoplysninger ikke indsamles uretmæssigt, vil blive styrket yderligere. De berørte personer vil kunne anfægte alle automatiske beslutninger, der påvirker deres arbejdsvilkår, og adgangen til klagemekanismer vil blive mere gennemskuelig.

Takket være de kanaler for informationsudveksling, som de digitale arbejdsplatforme vil skulle etablere i overensstemmelse med det foreslåede direktiv, vil platformsarbejdere kunne kontakte hinanden og kommunikere i spørgsmål vedrørende deres arbejde og dermed forbedre den kollektive repræsentation.

4. EU-tiltag vedrørende platformsarbejde — Hvad betyder det for reelt selvstændige?

Ud af de ca. 28 mio. mennesker, der arbejder via digitale arbejdsplatforme i EU, kan op til 5,5 mio. være fejlklassificeret. De resterende 22,5 mio. anses for at være korrekt klassificeret, enten som arbejdstagere eller som selvstændige. Det overvejende flertal af dem er klassificeret som selvstændige¹⁶. Dermed nyder de godt af den fleksibilitet og autonomi samt de let tilgængelige jobmuligheder, som de digitale arbejdsplatforme giver. De står ikke nødvendigvis over for de samme problemer som arbejdstagere, hvis beskæftigelsesstatus er fejlklassificeret, men de kan imidlertid opleve vanskeligheder med hensyn til de nye udfordringer, som algoritmisk styring udgør for deres uafhængighed og den lovgivningsmæssige ramme, som deres arbejde normalt finder sted inden for. I denne sammenhæng **bør reel selvstændig beskæftigelse på digitale arbejdsplatforme fremmes og beskyttes på samme tid.**

Udkastet til retningslinjer for anvendelsen af EU's konkurrencelovgivning har til formål at sikre, at EU's konkurrencelovgivning ikke er til hinder for kollektive forhandlinger for soloselvstændige i en svag position. Initiativet, der behandler dette problem i arbejdslivet mere generelt, og som dermed ikke er begrænset til digitale arbejdsplatforme, har til formål at give retssikkerhed i forbindelse med anvendelsen af EU's konkurrencelovgivning, når selvstændige fører forhandlinger om kollektive aftaler. Det vil sætte visse selvstændige i stand til at forhandle deres arbejdsvilkår kollektivt (herunder aflønning) over for modparter, når de ikke er forbrugere. Dette udkast til retningslinjer vil blive gjort til genstand for en åben offentlig høring for at indsamle feedback fra relevante interessenter, inden det vedtages.

Foranstaltningerne vedrørende algoritmisk styring i det foreslåede direktiv vil også gælde for reelt selvstændige. Forståelse af, hvordan en persons adfærd påvirker automatiske

¹⁶ SWD(2021)396. Konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til direktiv om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde, afsnit 2.1 og bilag 5.

beslutninger om opgavefordeling, kan have indflydelse på adgangen til fremtidige beskæftigelsesmuligheder, uanset beskæftigelsesstatus. Det er derfor også vigtigt for de reelt selvstændige, at gennemsigtigheden i algoritmerne forbedres, og at der sikres menneskelig overvågning og gennemgang af væsentlige automatiske beslutninger.

De foranstaltninger, der er skitseret ovenfor, supplerer det, som EU allerede har gjort for at tackle udfordringerne for selvstændig beskæftigelse. Med Rådets henstilling om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige¹⁷ opfordres medlemsstaterne til at sikre, at arbejdstagere og selvstændige har formel og effektiv adgang til passende social beskyttelse. Nationale gennemførelsesplaner¹⁸ viser, at der fortsat er huller i den formelle sociale sikringsdækning for selvstændige. Dette gælder især for adgang til arbejdsløshedsunderstøttelse, ydelser i forbindelse med arbejdsulykker og erhvervssygdomme samt ydelser ved faderskab. I denne forbindelse opfordrer **Kommissionen kraftigt medlemsstaterne til yderligere at styrke den sociale beskyttelse af reelt selvstændige, og den vil fortsat støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser herpå. De er afgørende for EU's økonomiske vækst, da de stimulerer virksomhedsinnovation og iværksætterånd.**

Rådets henstilling om forbedring af beskyttelsen af selvstændiges sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen¹⁹ fremmer forebyggelsen af arbejdsulykker og erhvervssygdomme blandt selvstændige. Direktivet om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv²⁰ fastsætter også særlige rettigheder for selvstændige (dvs. ydelser ved moderskab, beskyttelse mod forskelsbehandling osv.).

Desuden indeholder EU-retten vedrørende det indre marked også bestemmelser om relevant beskyttelse for selvstændige. Forordningen om platforme og virksomheder (P2B)²¹ har til formål at sikre, at selvstændige, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, behandles på en gennemsigtig og retfærdig måde, og at de har adgang til effektive retsmidler i tilfælde af tvister. Databeskyttelsesforordningen²² foreskriver, at enhver behandling af personoplysninger skal være lovlig, retfærdig og gennemsigtig samt begrænset til, hvad der er nødvendigt. Forordningen indeholder også en række databeskyttelsesrettigheder, som f.eks. retten til at blive informeret om behandling af personoplysninger, om adgang til egne personoplysninger, retten til berigtigelse (herunder retten til at få rettet sine personoplysninger), retten til at begrænse behandlingen af ens personoplysninger, retten til dataportabilitet og retten til ikke at være genstand for en afgørelse, der udelukkende er baseret på automatisk behandling af personoplysninger, når en sådan afgørelse har retsvirkninger eller tilsvarende væsentlige virkninger.

Direktivets indvirkning på reelt selvstændige — Hvordan fungerer de nye rettigheder i praksis?

¹⁷ Rådets henstilling af 8. november 2019 (2019/C 387/01). Tilgængelig [online](#). Henstillingen omfatter ydelser i forbindelse med arbejdsløshed, sygdom og sundhedspleje, moderskab og faderskab, invaliditet, alderdom og ydelser til efterladte samt ydelser i forbindelse med arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

¹⁸ Medlemsstaterne blev opfordret til at gennemføre principperne i henstillingen og fremlægge en national plan med de tilsvarende foranstaltninger senest den 15. maj 2021. De nationale gennemførelsesplaner kan konsulteres [online](#).

¹⁹ Rådets henstilling af 18. februar 2003 (2003/134/EF). Tilgængelig [online](#).

²⁰ Direktiv (EU) 2010/41

²¹ Forordning (EU) 2019/1150. Tilgængelig [online](#).

²² Forordning (EU) 2016/679. Tilgængelig [online](#).

Nogle af de digitale arbejdsplatforme, der i øjeblikket udøver en vis kontrol over personer, der arbejder via dem, kan som en indirekte virkning af direktivet ændre deres forretningsmodel for at skabe betingelserne for reel selvstændig beskæftigelse. Direktivet vil give digitale arbejdsplatforme incitament til, om nødvendigt, yderligere at præcisere deres kontraktforhold med henblik på at gøre det mere tydeligt, hvorvidt der er tale om status som selvstændig eller arbejdstager. Hvis det er nødvendigt, vil selvstændige også modtage støtte til at præcisere deres status. Direktivet forventes at cementere den autonomi, der er forbundet med selvstændig beskæftigelse, og støtte selvstændiges evne til at drage fordel af deres iværksættermuligheder, f.eks. ved at opbygge deres kundekreds. De, som allerede er reelt selvstændige, vil bevare de fordele, der er forbundet med deres beskæftigelsesstatus.

Alle selvstændige, der arbejder via platforme, vil opnå rettigheder svarende til de rettigheder, som arbejdstagere har med hensyn til algoritmisk styring, navnlig gennemsigtighed i forhold til de anvendte automatiserede systemer og i spørgsmål om klagemekanismer og gennemgang af algoritmebaserede beslutninger. Større klarhed om de mekanismer, der ligger til grund for tildelingen af og tilbuddene om opgaver, vil hjælpe dem med at forbedre indkomstsikkerheden og forudsigeligheden.

5. EU-tiltag vedrørende platformsarbejde — Hvad betyder det for virksomhederne?

Forsigtige skøn tyder på, at der er mere end 500 aktive digitale arbejdsplatforme i EU. Disse er innovative virksomheder, der tilbyder tjenesteydelser for at imødekomme nye forbrugerpræferencer, herunder især "on demand"-tjenesteydelser. De opbygger ofte deres kundegrundlag og konkurrencedygtighed ved hjælp af hurtighed, effektivitet og fleksibilitet i leveringen af deres tjenesteydelser. De tilfører dynamik til EU's økonomi, udnytter digitaliseringens fordele og kan fungere som vigtige løftestænger i den grønne og den digitale omstilling. Deres innovationspotentiale risikerer imidlertid at blive hæmmet af fragmenteringen i de gældende lovgivningsmæssige rammer, der gør det svært at udvide på tværs af grænserne og forhindrer digitale arbejdsplatforme i at få mest muligt ud af det indre markeds stor- og samdriftsfordele.

Innovation bør finde sted i et reelt konkurrencepræget og retfærdigt miljø. For at konkurrencen kan give positive resultater for så vidt angår forbrugernes valgmuligheder, lave priser og arbejdstagernes trivsel, bør virksomhederne konkurrere på grundlag af kvaliteten af den tjenesteydelse, de leverer, og deres produktivitet snarere end på arbejdsvilkårene for deres ansatte. Imidlertid forholder det sig for nogle digitale arbejdsplatforme i øjeblikket således, at en del af deres konkurrencemæssige fordel ikke blot er funderet på det innovative ved deres tjenesteydelser, men også på de lave arbejdskraftomkostninger, de opnår ved at indgå kontrakter med personer som selvstændige, selvom de burde være arbejdstagere. Fejlklassificering medfører færre omkostninger, end hvad der ellers ville have været tilfældet: virksomheder, der ansætter deres arbejdstagere, har i gennemsnit 24,5 % højere omkostninger i form af skatter og socialsikringsbidrag²³.

²³ Eurostat (2021). Lønninger og arbejdskraftomkostninger. Tilgængelig [online](#).

Det foreslåede direktiv sikrer en retfærdig behandling af arbejdstagere samt lige vilkår og retssikkerhed for virksomhederne. Det giver klarhed om, hvem der bør betragtes som arbejdstager, og hvori digitale arbejdsplatformes forpligtelser består, hvorved man undgår langvarige retssager og giver de digitale arbejdsplatforme retssikkerhed med hensyn til, hvordan de kan drive deres virksomhed i hele EU. Den afkræftelige formodning og de beskæftigelseskriterier, der er indeholdt i direktivet, sikrer, at digitale arbejdsplatforme, der opererer med falske selvstændige, følger de samme bestemmelser som platforme og traditionelle virksomheder, der ansætter deres arbejdskraft, og dermed ikke nyder godt af en uberettiget konkurrencemæssig fordel. Det foreslåede direktiv indeholder foranstaltninger til hindring af unødige byrder for SMV'er. EU-lovgivningen vil blive suppleret med vejledning fra medlemsstaterne.

Den mulighed, som digitale arbejdsplatforme har for at arbejde med reelt selvstændige, vil ikke blive påvirket i væsentlig grad. I de tilfælde, hvor digitale arbejdsplatforme opererer med selvstændige, bør deres vilkår og betingelser reelt give dem den autonomi og iværksætterånd, som reel selvstændig beskæftigelse indebærer. Dette udelukker ikke betaling i naturalier, f.eks. gennem yderligere bidrag til forsikringer eller lærings- og udviklingsmuligheder. Det, der gælder i offlineøkonomien, bør også gælde og håndhæves i onlineøkonomien. Andre virksomheder, herunder dem, der konkurrerer direkte med de digitale arbejdsplatforme inden for de samme aktivitetssektorer, i form af en fysisk virksomhed snarere end et digitalt format, skal overholde de samme regler.

I øjeblikket er det ikke muligt at portere rating-/bedømmelsessystemer mellem digitale arbejdsplatforme, hvilket hæmmer konkurrencen mellem dem, da det afskrækker folk fra at arbejde via nyetablerede digitale arbejdsplatforme. Denne mangel på konkurrence afspejles også ofte i forholdet mellem personer, der arbejder via samme platform. Da folk ofte bruger flere digitale arbejdsplatforme til at tilbyde deres tjenesteydelser, er problemet med portabilitet eller interoperabilitet af bedømmelser et vigtigt spørgsmål, der påvirker deres muligheder for karriere- og erhvervsudvikling. De såkaldte "fastlåsnings effekter" forhindrer folk i at skifte til andre digitale arbejdsplatforme af frygt for at miste deres hårdt tilkæmpede onlineomdømme, som de har opnået gennem kundernes bedømmelser. "Superstjerne effekter" betyder derimod, at folk, der er nytilkomne på en platform, har svært ved at udfordre deres konkurrenters etablerede position, da de ikke kan medbringe de referencer, som de eventuelt har erhvervet sig andetsteds. Dette favoriserer etablerede digitale arbejdsplatforme, men også dem, der har arbejdet længst via den enkelte platform.

I lyset heraf vil **Kommissionen støtte udarbejdelsen af en adfærdskodeks ved at fremme dialogen mellem alle interesserede parter.** Dette kunne omfatte logistisk støtte til en branchestyret proces med henblik på at sikre portabiliteten af rating-/bedømmelsessystemer, f.eks. ved at samle alle interesserede parter til særlige arrangementer.

Kommissionen opfordrer også digitale arbejdsplatforme til at:

- lette udøvelsen af retten til dataportabilitet i henhold til databeskyttelsesforordningen ved at sikre de tekniske muligheder for en sådan portabilitet og til at udvide muligheden for at overføre/portere data til data om omdømme. Dette kunne opnås gennem en branchestyret adfærdskodeks.

- samarbejde på tværs af brancher og udvikle fælles IT-baserede formater og løsninger for yderligere at forbedre gennemsigtigheden og sporbarheden af platformsarbejde, f.eks. inden for den foreslåede adfærdskodeks.

Det foreslåede direktivs konsekvenser for virksomhederne — perspektivet for en digital arbejdsplatform

Digitale arbejdsplatforme har ofte en multinational dimension, der forbinder arbejdstagere og kunder i og uden for Europa. På grund af retlig fragmentering skal digitale arbejdsplatforme overholde en lang række forskellige nationale love og retsafgørelser, der hæmmer deres ekspansion på EU-markedet.

Takket være det foreslåede direktiv vil digitale arbejdsplatforme drage fordel af øget juridisk klarhed og retssikkerhed. Det vil på længere sigt reducere sagsomkostningerne og den administrative byrde. I kraft af de fælles kriterier for den afkræftelige formodning på EU-plan vil digitale arbejdsplatforme have øget sikkerhed med hensyn til status for dem, der arbejder via dem. Det vil lette virksomhedernes planlægning og hjælpe dem med at tilrettelægge deres drift, give dem mod på at opskalere, udvide på tværs af grænserne samt drage fordel af mulighederne på det indre marked.

Falsk selvstændig beskæftigelse giver nogle digitale arbejdsplatforme en betydelig og uberettiget konkurrencemæssig fordel, både i forhold til traditionelle virksomheder og digitale arbejdsplatforme, der opererer med en beskæftigelsesmodel. Digitale arbejdsplatforme, der i øjeblikket klassificerer de personer, som arbejder via dem, korrekt, vil nyde godt af lige konkurrencevilkår, f.eks. med hensyn til skatter eller bidrag til sociale sikringsordninger. På kort sigt vil de digitale arbejdsplatforme skulle afholde udgifter i forbindelse med omklassificering, men på mellemlang og lang sigt vil de også drage fordel heraf gennem reducerede overholdelsesomkostninger og øget retssikkerhed. Digitale arbejdsplatforme, der opererer med falske selvstændige, vil i højere grad modtage betydelige bøder og ordrer om omklassificering i flere medlemsstater.

6. EU-tiltag vedrørende platformsarbejde — Hvad betyder det for de nationale myndigheder?

Klarhed om beskæftigelsesstatus og de dermed forbundne skatter og socialsikringsbidrag vil støtte bæredygtigheden i de offentlige budgetter. Medlemsstaterne forventes at tjene op til 4 mia. EUR i årlige bidrag som følge af omklassificeringsforanstaltningerne²⁴. De vil også have lavere omkostninger til de bidragsfrie ydelser, som offentlige myndigheder kan være nødt til at tildele ubeskyttede arbejdstagere med henblik på at håndtere f.eks. social udstødelse eller lægeudgifter. En korrekt klassificering af beskæftigelsesstatus kan derfor have en positiv virkning for skatteyderne som helhed.

Med henblik på at lette de nationale myndigheders arbejde (f.eks. arbejdstilsyn, institutioner, der beskæftiger sig med social beskyttelse, og skattemyndigheder) med at håndhæve

²⁴ SWD(2021)396. Konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til direktiv om forbedring af arbejdsvilkårene for platformsarbejde, afsnit 6.1 og bilag 5.

bestemmelserne i det foreslåede direktiv og den gældende lovgivning indeholder det foreslåede direktiv bestemmelser, der har til formål at sikre gennemsigtighed og sporbarhed inden for platformsarbejde, herunder i situationer, hvor flere lande er involveret. Disse bestemmelser bør sikre, at digitale arbejdsplatforme, der fungerer som arbejdsgivere, er bevidste om deres pligt til at indberette arbejdet der, hvor det udføres. Det foreslåede direktiv kræver, at digitale arbejdsplatforme gør oplysninger om vilkår og betingelser for personer, der arbejder via dem, antallet af disse personer, og under hvilken beskæftigelsesstatus de arbejder, tilgængelige for arbejdsmarkeds- og socialsikringsmyndigheder, samt andre relevante myndigheder og repræsentanter for personer, der udfører platformsarbejde. Disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt og præciseres yderligere, hvis de relevante myndigheder anmoder herom.

Herudover **vil Kommissionen:**

- støtte udvekslingen af god praksis i forbindelse med sit program for gensidig læring samt støtte Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndigheds aktiviteter inden for rammerne af dens mandat
- fortsætte med at støtte medlemsstaterne i anvendelsen af og vejledningen om reglerne for koordinering af sociale sikringsordninger, hvor det er nødvendigt
- gennem EU-programmer (som f.eks. Horisont Europa) fortsætte med at investere i forskning, der kan identificere innovative arbejdsformer af høj kvalitet og undersøge risici og muligheder for personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme og lignende virksomheder.

Der arbejdes også videre med digitalisering på området for koordinering af de sociale sikringsordninger. **Kommissionen har iværksat et pilotprojekt om det europæiske socialsikringspas**, der skal hjælpe med at håndtere udfordringerne med portabilitet af sociale sikringsrettigheder, og som kunne udnytte den foreslåede ramme for en europæisk digital identitet (EUeID)²⁵ til at hjælpe med at identificere disse udfordringer.

Med henblik på at få mest muligt ud af denne nye ramme for platformsarbejde **opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at:**

- yde støtte til håndhævelse — såsom retningslinjer eller særlige kurser for arbejdstilsyn vedrørende udfordringerne i forbindelse med algoritmisk styring
- opretholde regler om koordinering af social sikringsordninger
- forbedre indsamlingen af data om platformsarbejde og udvikle bilaterale kanaler til udveksling af relevante data med andre medlemsstater.

7. Dette rækker ud over vores grænser

EU går foran med et godt eksempel. EU har allerede slået tonen an på globalt plan for at håndtere centrale spørgsmål som f.eks. beskyttelse af personoplysninger og regulering af

²⁵ COM/2021/281 final. Tilgængelig [online](#).

systemer med kunstig intelligens. Vores banebrydende tilgang har sat mennesket i centrum for teknologien. Denne pakke er ingen undtagelse, og med den har Kommissionen til hensigt at bidrage til fremtidige globale standarder for platformsarbejde af høj kvalitet.

Da mange digitale arbejdsplatforme er globale, er det afgørende at samarbejde på tværs af jurisdiktioner. Fastsættelse af globale standarder kan forbedre den juridiske klarhed for digitale arbejdsplatforme i hele verden og dermed fremme bæredygtig vækst i platformsøkonomien. Nogle typer platformsarbejde er af global karakter — personer, der udfører onlineplatformsarbejde, kan udføre de opgaver, de får tildelt, fra et hvilket som helst sted i verden. Kommissionen opfordrer derfor til en global styring af platformsarbejde. Digitale arbejdsplatforme opererer på tværs af flere jurisdiktioner, hvilket de politiske beslutningstagere også bør gøre.

EU vil arbejde sammen med sine globale partnere om at skabe anstændige arbejdsvilkår for platformsarbejdere i hele verden. Den Internationale Arbejdsorganisation er en naturlig partner i disse bestræbelser. Med udgangspunkt i sine tidligere drøftelser og samarbejder om emnet vil Kommissionen foreslå et særligt arrangement for at videreføre den politiske dagsorden for globalt platformsarbejde. Digitaliseringens og globaliseringens indvirkning på fremtidens arbejde har været omdrejningspunktet for vores drøftelser med **Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)**. Nu er tiden moden til at bringe vores drøftelser op på det næste niveau, da vi ønsker at tackle de globale udfordringer, der er forbundet med platformsarbejde. EU fremmer også en menneskecentreret, inklusiv, retfærdig og bæredygtig digital omstilling samt fremtidens arbejde **i forbindelse med G7- og G20-fora.**

Kommissionen vil også fremme bedre arbejdsvilkår for platformsarbejde på sin bilaterale dagsorden ved at bygge videre på tidligere udvekslinger med USA og Canada om fremme af internationalt samarbejde om platformsarbejde.

8. Konklusioner

Digitale arbejdsplatforme spiller en vigtig rolle for Europas økonomiske fremtid, herunder for den grønne og den digitale omstilling. Af hensyn til bæredygtigheden må de teknologiske fremskridt imidlertid gå hånd i hånd med respekten for de eksisterende sociale principper og Europas ambition om yderligere sociale fremskridt. Denne pakke har til formål at håndtere de udfordringer, som platformsarbejde udgør for vores sociale model, og sikre betingelserne for en bæredygtig udvikling af platformsøkonomien i Europa, hvor det bliver lettere at høste dets fordele i et mere integreret indre marked, og hvor dets ulemper kan forebygges og tackles.

Som følge af de foreslåede foranstaltninger vil flere personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, nyde godt af forbedret indkomstsikkerhed og forudsigelighed, bedre arbejdstidsbeskyttelse og et mere sikkert arbejdsmiljø. De vil være bedre i stand til at opbygge en alderspension og have adgang til et socialt sikkerhedsnet, som de kan forlade sig på, hvis det skulle blive nødvendigt, og de behøver ikke længere frygte urimelige afgørelser, der træffes eller understøttes af automatiserede systemer. De, der forbliver eller bliver reelt selvstændige, sættes i stand til at træffe deres egne valg med hensyn til arbejdsvilkår og bruge platformsarbejde som en måde at opbygge en iværksætterkarriere på.

Desuden vil alle, der arbejder via digitale arbejdsplatforme — uanset om de er arbejdstagere eller selvstændige — få en bedre forståelse af, hvordan algoritmer anvendes til at lede deres arbejde, og kunne udøve indflydelse herpå. Arbejde, der udføres via digitale arbejdsplatforme, herunder på tværs af grænserne, vil blive mere sporbart og gennemsigtigt. Dette vil sætte nationale myndigheder og arbejdsmarkedets parter i stand til at spille en mere aktiv rolle i platformsøkonomien.

De foreslåede foranstaltninger vil kræve, at digitale arbejdsplatforme, arbejdstagere og nationale myndigheder tilpasser sig. Disse tilpasninger kan imidlertid betale sig, da de bidrager til at udnytte de mange fordele ved den digitale omstilling og beskytter den europæiske sociale markedsøkonomi over tid. Med udgangspunkt i den europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti samt den europæiske søjle for sociale rettigheder har EU de midler og den retning, der kræves, for at disse bestræbelser kan lykkes.